

एवंगुणावतारकर्मविहंबनमुक्तातस्यैवतत्कालाख्यंरूपंतत्कर्मचदर्शयन्प्रणमति लोकइतिद्वाभ्याम् विकर्मनिरतः विरुद्धकर्मनिष्ठः कुशले हिते
स्वेआत्मीये त्वदुदितेत्वयैवसाक्षादुक्ते भवदर्चनरूपेकर्मणि उक्तंहिगीतासु यत्करोषियदश्वासियजुहोषिददासियत् यत्तपस्यसिकौतेयतत्कुरु
ष्वमदर्पणमिति तस्मिन्प्रमत्तः अदत्तचित्तोयावद्वर्ततेतावदस्यलोकस्यअनिमिषायकालाय ॥ १७ ॥ आस्तांतावल्लोकस्यकथा यस्मात्काला
ख्यात्त्वत्तः यद्विपरार्थावस्थायिधिष्यंस्थानं तदारूढोऽपिबिभेमिभीतश्चसन् त्वामेवावरुरुत्समानः प्राप्नुमिच्छन् तपस्तप्तवान् कथंभूतः बहुसवः
बहवः सवाः यागाः संवत्सरावा यस्यबहून्यागान्कृत्वापिबहून्संवत्सरान्वातपस्तप्तवानित्यर्थः अधिमखाय मखाधिष्ठात्रे ॥ १८ ॥ इदानींतत्त
त्कालभाविलीलाऽवतारकर्माणिदर्शयन्नाह तिर्यगादिषुजीवयोनिषु स्वेच्छयास्वीकृतमूर्तिःसन् स्वकृतधर्ममर्यादापालनेच्छयारेमे वस्तुतः स्वानं

लोकोविकर्मनिरतःकुशलेप्रमत्तःकर्मण्ययंत्वदुदितेभवदर्चनेस्वे ॥ यस्तावदस्यबलवानिहजीविताशांसद्य
श्चिच्छनत्यनिमिषायनमोऽस्तुतस्मै ॥ १७ ॥ यस्माद्विभेम्यहमपिद्विपरार्थधिष्यमध्यासितःसकललोकनम
स्कृतंयत् ॥ तेपेतपोबहुसवोऽवरुरुत्समानस्तस्मैनमोभगवतेऽधिमखायतुभ्यम् ॥ १८ ॥ तिर्यङ्मनुष्यविवु
धादिषुजीवयोनिष्वामेच्छयात्मकृतसेतुपरीप्सयायः ॥ रेमेनिरस्तरतिरप्यवरुद्धदेहस्तस्मैनमोभगवतेपुरुषो
त्तमाय ॥ १९ ॥ योऽविद्ययाऽनुपहतोऽपिदशार्धवृत्त्यानिद्रामुवाहजठरीकृतलोकयात्रः ॥ अंतर्जलेहिकशिपु
स्पर्शानुकूलांभीमोर्मिमालिनिजनस्यसुखंविवृण्वन् ॥ २० ॥

दानुभवेनैवनिरस्तविषयसुखोऽपियः अतएवपुरुषोत्तमः तत्तदुपाधिधर्मासंस्पर्शात् तदुक्तंहिगीतासु यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः अतोऽ
स्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमइति ॥ १९ ॥ इदानींदृश्यमानामेवमूर्तिप्रणमति योऽविद्ययेतिद्वाभ्याम् दशार्थाः पंचवृत्तयोयस्याः तयाअवि
द्ययानिद्राहेतुभूतया अनभिभूतोऽपियोगनिद्रामुवाह तस्मैतेनमइत्युत्तरेणान्वयः जठरीकृताउदरेप्रविलापितालोकयात्रालोकस्थितिर्येन अहि
रेवकशिपुः शय्यातस्याः स्पर्शोऽनुकूलोयस्यास्तांनिद्राम् भीमानामूर्मीणांमालाविद्यंतेयस्मिन् अंतर्जलेनिद्राणस्याविवेकिनोजनस्यनिद्रासुख
मीदृगितिबिवृण्वन्प्रदर्शयन्नुपहसन्नित्यर्थः अतएवांतर्जलादिविशेषणानि यद्वा पूर्वकल्पेश्रांतस्यजनस्यविश्रामसुखविवृण्वन्स्फारयन् तदातु
परोपकारायस्वयंदुःसहमपिदुःखंसोढव्यमितियोनार्थविशेषणानि ॥ २० ॥